

[Økonomiministeren.]

menligninger er jo en væsentlig ting ved brugen af al statistik.

Dette gælder også internationalt. Det er ikke bare EF, men der er jo også en række andre internationale institutioner, der arbejder for, at man skal følge bestemte definitioner, f. eks. i udenrigshandelsstatistik og på mange andre områder, og at der så vidt muligt udarbejdes en ensartet statistik fra land til land.

Når det er sagt, vil jeg da gerne tilføje, at det er en selvklar sag, at den produktion af statistik, der må finde sted, til enhver tid må søges indrettet på en sådan måde, at den biver så lidt belastende for erhvervene og for befolkningen som muligt, at den bliver så lidt omkostningskrævende som muligt, og i den henseende gøres der til stadighed et arbejde inden for institutionen Danmarks Statistik, der jo har sin egen styrelse, for at rationalisere og prøve på at gennemføre opgaverne på den mindst muligt generende og mindst muligt omkostningskrævende måde. Jeg har fulgt dette i nogle år i min tidligere ministerperiode og ved, at der arbejdes hermed, og det er jo ting, som vi kan redegøre for under en udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Hvad udvalgsbehandling angår, vil jeg i øvrigt gerne hevide til, at det kun er to år siden, der fandt en ændring sted af loven. Ved den lejlighed var der et omhyggeligt udvalgsarbejde, og der er skrevet en ganske tyk betænkning, hvor en masse oplysninger er fremlagt, så udvalget behøver i hvert fald ikke at gøre det arbejde en gang til, hvis man nødigt vil spille folketingets tid, hvad jeg kun kan sympatisere med.

Med disse bemærkninger skal jeg på regeringens vegne afvise det foreliggende forslag, men naturligvis erklære mig beredt til at medvirke med fornødne faktiske oplysninger.

Per Hækkerup (S):

Jeg kan give hel og fuld tilslutning ikke til forslaget, men til økonomiministerens afvisning af forslaget, og skal kun tilføje, at enten ville en gennemførelse af dette forslag betyde, at vi på mangfoldige livsvigtige områder kom til at handle i blinde — noget i hr. Glistrups politik kunne tyde på, at det var det, han ønskede — eller også ville det

betyde, hvis man alligevel skulle have oplysningerne, at de skulle samles sammen på en dyrere, mindre velorganiseret og mindre hensigtsmæssig måde. Så enten er forslaget altså et forslag, der vil føre os ud i uvished om, hvordan de faktiske forhold er, eller også vil det påføre samfundet, erhvervene, betydelig større omkostninger end dem, vi har i dag.

Bøggild (V):

I går behandlede dette ting 3 forslag fremsat af hr. Glistrup m. fl. Jeg bemærkede under behandlingen, at ifølge hr. Glistrups udsagn forholder det sig sådan, at de 9 af de 10 partier i denne sal er disse berømte gamle partier, som hænger fast i fortidens og i nutidens morads og sump, medens hr. Glistrups parti og de initiativer, de tager, altid er fremadrettede, og sådan bør det vel være for et parti, der smykker sig med navnet fremskridtspartiet.

På den baggrund må jeg mene, at dagens forslag fra hr. Glistrup m. fl. er om ikke et fejltrin, så i hvert fald et tilbageskridt. For hvis man fremsætter et forslag, som vil forringe vore muligheder for at erkende nutiden, bliver det nok så vanskeligt at få fremtidsvisioner, fremtidsvurderinger; de må bygge på et solidt kendskab til nutiden og til fortiden.

Det bringer mig til at tænke på en aften, da jeg sad foran mit tv-apparat hjemme hos mig selv. Da blev jeg vidne til, at hr. Glistrup aflagde en slags politisk trobekendelse. Man spurgte ham: hvilke krav skal der stilles til en politiker, som ønsker at udføre en nyttig politisk gerning? Jeg husker, at hr. Glistrup svarede: 3 krav, virkelighedserkendelse, visioner — det er det fremadrettede — og så nogle mandater. Det var under valgkampen, og mandaterne var ikke kommet endnu.

Nu er der kommet nogle mandater, men hvordan er det gået med virkelighedserkendelsen, hvordan er det gået med visionerne? Jeg synes nok, at gårdsdagens debat i dette ting afslørede, af hvilken karat visionerne egentlig bliver, når virkelighedserkendelsen er ret så beskeden. Jeg synes, vi fik et overbevisende indtryk af, at hr. Glistrups virkelighedserkendelse trænger til en udvidelse og en uddybning, og derfor forstår jeg ikke helt, at hr. Glistrup kan fremsætte et så